



REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27
21000 Split

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu ovog suda Jerki Kovačić Garac, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Vlade Raića iz Metkovića, Zrinskih i Frankopana 56, OIB: 12777771672, zastupanog po punomoćniku Stipi Cvitanoviću, odvjetniku u Metkoviću, A. Hebranga 8, protiv tuženika INERO d.o.o. Split, Solinska 80, OIB: 66690397116, zastupano po odvjetnicima iz OD Mijoč & Bakić Split, Velebitska 75, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 28. svibnja 2026. u nazočnosti tužitelja osobno s zamj. pun. tužitelja Goran Lučić, odv. u Splitu i zamj. pun. tuženika Marina Gudelja, odv. vjež. u OD Mijoč i Bakić, objavljene dana 18. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e :

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"I. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju na ime novčane naknade imovinske štete iznos od 1.883,70 EUR, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 17.05.2023.g. kao dana podnošenja tužbe pa do isplate, prema stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od jedne godine nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu prema stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi parnične troškove koji nastanu u ovom sporu, sa zateznom kamatom tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, a prema stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od jedne godine nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu prema stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe."

II. Nalaže se tužitelju da tuženiku naknadi parnične troškove u iznosu od 2.250,00 eura, sa zateznom kamatom tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, a prema stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od jedne godine nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu prema stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.

Obrazloženje

1. U tužbi koja je kod ovog suda zaprimljena 17. svibnja 2023. navodi se da je dana 29. lipnja 2022. tužitelj radeći kod tuženika na radnom mjestu elektromontera, na gradilištu most Pelješac doživio nezgodu, tj. strujni udar. Dana 13. ožujka 2023. da se obratio tuženiku s odštetnim zahtjevom, na koji tuženik nije odgovorio, stoga je tužitelj ustao predmetnom tužbom. Tijekom postupka isticao je da u konkretnom slučaju ne bi trebalo biti sporno da se radi o ozljedi na radu, te da mu je za vrijeme bolovanja tuženik isplaćivao naknadu plaće u visini 100% osnovne plaće. Međutim, kako se nezgoda dogodila na gradilištu mosta Pelješac, tj. izvan sjedišta tvrtke, zbog čega da je tužitelj primao terenski dodatak prije same nezgode, jer je tužitelj uobičajeno radio na gradilištima i primao terenski dodatak i druge stimulacije. Dodatak da je izostao zbog trajanja bolovanja uzrokovanog ozljedom na radu, pa da je tako tužitelju uskraćen, inače izgledan dodatak kojeg bi primao po redovnom tijeku stvari. Slijedom navedenog, predložio je sudu tuženika obvezati na isplatu iznosa od 1.883,70 eura s osnova naknade imovinske štete zbog izgubljene zarade povodom ozljede na radu s pripadajućim kamatama, te je predložio tuženika obvezati na snašanje parničnog troška.

2. U odgovoru na tužbu od 07. lipnja 2023., tuženik je osporio tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti, ističući prigovor nedostatka aktivne legitimacije, prigovor promašene pasivne legitimacije, osporio je osnov, kao i visinu tužbenog zahtjeva, s tim u svezi predložio je tužbeni zahtjev tužitelja odbiti, te istog obvezati na snašanja parničnog troška. Tuženik je naveo da nije sporno kako je tužitelju priznata ozljeda na radu, pa da mu je za vrijeme trajanja bolovanja isplaćivana plaća, u visini 100% osnovne plaće, tuženik da ne može biti u obvezi naknaditi štetu zbog izgubljene zarade po osnovi terenskog dodatka, ni drugih utuženih dodataka. Naime, terenski dodatak po svojoj prirodi i namjeri služi radi podmirivanja povećanih troškova koje radnik ima dok radi izvan mjesta prebivališta, pa se kao izgubljena zarada ne može smatrati cjelokupan iznos ostvarenog terenskog dodatka, već samo onaj iznos koji bi s obzirom na okolnosti konkretnog slučaja po redovitom tijeku stvari oštećenik uštedio. Svrha dodatka je pokrivanje povećanih troškova prehrane i ostalih troškova, rad na terenu, nastanak kojih troškova je tužitelj bio dužan dokazati. Tužitelj da nije dokazao da bi u spornom razdoblju doista radio na terenu, pa da bi zbog toga primao terenski dodatak. Nadalje, u spornom razdoblju, a da nije došlo do ozljede na radu, tužitelj da bi radio ili u blizini sjedišta poslodavca ili u blizini mjesta prebivališta jer je tuženik u tom razdoblju obavljao poslove na tim lokacijama. Glede visine tuženik navodi da osim paušalnih navoda tužitelj nije dostavio dokaze iz kojih bi proizlazila osnovanost zahtjeva.

3. Tijekom postupka sud je izveo dokaze pregledom medicinske dokumentacije tužitelja; prijedloga Sporazuma o izvansudskoj nagodbi; E-mail poruka od

13.02.2023.g. (gđa Mirela Bjelanović-Mustapić); Promet po tekućem računu Zagrebačka banka d.d. za razdoblje 23.02.2021.g. – 23.02.2023.g; Odštetnog zahtjeva od 13.03.2023.g.; E-mail poruka od 12.04.2023.g.; Rješenja HZZO, Područne službe u Dubrovniku od 05. rujna 2022.; Uputnice liječničkom povjerenstvu; Preslike novinskog članka Slobodne Dalmacije od 25.10.2024.; izveden je dokaz saslušanjem tužitelja kao parnične stranke, te je izveden dokaz saslušanjem svjedoka Ante Pašalića,

4. Temeljem citiranih dokaza Općinski sud u Splitu je odlukom broj Pr-423/2023 od 6. lipnja 2025. odbio tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti, te istog obvezao na plaćanje parničnog troška.

5. Odlučujući o pravodobnoj žalbi tužitelja Županijski sud u Puli – Pola odlukom broj Gž R-116/2025-2 od 25. rujna 2025. ukinuo prvostupanjsku presudu i predmet vratio na ponovni postupak.

6. U ovoj fazi postupka tužitelj je ustrajao u tužbenom zahtjevu, u bitnome ističući kako je tužitelj zbog ozljede na radu koju je doživio radeći kod tuženika na gradilištu tuženika na Pelješkom mostu, bio spriječen ostvariti očekivanu zaradu, pa zbog uštede terenskog dodatka kako se tužbeni zahtjev ukazuje osnovanim pa je predložio tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti usvojiti i tuženika obvezati na snaslanje parničnog troška.

7. U ovoj fazi postupka tuženik je ustrajao u navodima iznesenim tijekom postupka u bitnome ističući kako terenski dodatak pripada radniku dok isti radi. Naime, kako terenski dodatak služi radi podmirenja povećanih troškova koje radnik ima dok radi izvan mjesta prebivališta. U konkretnom slučaju tužitelju navedeni dodatak da ne bi pripadao, u utuženom razdoblju kada zbog bolovanja nije radio, pa nije bio ni na terenu. Stoga da tužbeni zahtjev tužitelja kojim traži isplatu s osnova terenskog dodatka da treba odbiti i tužitelja obvezati na snaslanje parničnog troška.

8. U ovoj fazi postupka sud je izveo dokaze ponovnim pregledom cjelokupne dokumentacije koja prileži spisu, izveden je dokaz dopunskim saslušanjem tužitelja, pregledana je i druga dokumentacija koja prileži spisu.

9. Tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

10. Punomoćnici stranaka popisali su parnični trošak.

11. U ovoj fazi postupka nije bilo sporno:

- da je tužitelj dana 29. lipnja 2022. doživio ozljedu na radu radeći kao elektromonter na gradilištu tuženika, Most Pelješac
- da je zbog posljedica ozljede koju je doživio 29. lipnja 2022. tuženik bio na bolovanju u razdoblju od srpnja do kraja listopada 2022., te da je i u tom razdoblju ostvarivao naknadu u iznosu od 100 % plaće, te da mu tuženik u tom razdoblju nije isplaćivao dodatke, tako ni terenski dodatak
- da je prije štetnog događaja tuženik tužitelju uz osnovnu mjesečnu plaću isplaćivao dodatke i to dodatak za troškove prijevoza, dodatak za troškove prehrane te terenski dodatak

12. Odredbom čl. 111. Zakona o radu (NN br. 93/14 i 127/17-dalje ZR) propisano je da je radniku koji pretrpi štetu na radu ili u vezi s radom poslodavac dužan naknaditi štetu prema općim propisima obveznog prava.

13. Odredbom čl. 145. Zakona o obveznim odnosima (NN br. 127/17, 29/18, 126/21. 14/22, 156/22 i 155/23) propisano je da tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje.

14. Odredbom čl. 1046. Zakona o obveznim odnosima (NN br. 127/17, 29/18, 126/21. 14/22, 156/22 i 155/23)-dalje ZOO) propisano je kako je šteta umanjeње nečije

imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).

15. U ovoj fazi postupka bilo je sporno je li osnovan zahtjev tužitelja za isplatom nakade imovinske štete i to s osnova terenskog dodatka za razdoblje od srpnja 2022. do listopada 2022. tj. za razdoblje u kojem tužitelj nije radio jer je bio na bolovanju zbog posljedica zadobivenih ozljedom na radu.

16. U stranačkom iskazu dopunski saslušan tužitelj je naveo da je od 2020. radio kod tuženika na radnom mjestu elektromontera na Pelješkom mostu, prethodno na gradilištima tuženika u Stonu i Dubrovniku, te da je sve vrijeme živio u Metkoviću (udaljenost cca 30 km) i svakog dana putovao iz kuće. Iskazao je da ga je tuženik uputio na rad na gradilište Pelješkog mosta, da nije bilo rečeno za koje razdoblje, da je smatrao onoliko koliko radovi budu trajali. Sve vrijeme da je uz plaću dobivao terenski dodatak, da je na mostu prije štetnog događaja radio cca 18 mjeseci. Zbog posljedica štetnog događaja, da je bio na bolovanju 4 mjeseca, da je dobivao plaću u punom iznosu, ali bez terenskog dodatka.

Tužitelj je istaknuo da su nakon nezgoda njegove kolege i nadalje radili kod tuženika na gradilištu Pelješki most, te da je on osobno 100 % siguran da bi i on radio na tom gradilištu, kao i njegovi kolege do završetka izgradnje a da do nezgode nije došlo.

Tužitelj je istaknuo da nakon nezgode radi kod drugog poslodavca, uvijek na terenu, baš iz razloga ostvarivanja terenskog dodatka koji mu je u financijskom smislu od iznimnog značaja jer ima četvero djece. Tijekom bolovanja kada je primao samo iznose fiksne plaće, da nije mogao ništa uštedjeti, obzirom da terenski dodatak nije ni dobivao, a kojeg bi inače uspijevao uštedjeti (stranački iskaz od 20. siječnja 2025.).

17. Temeljem provedenih dokaza ovaj sud smatra kako tužbeni zahtjev tužitelja, kojim traži naknadu imovinske štete, nastale zbog neisplate terenskog dodatka u razdoblju od srpnja do kraja listopada 2022. nije osnovan.

Naime, terenski dodatak se radniku isplaćuje kao naknada radi pokrića troškova, koji su mu nastali prilikom obavljanja poslova za poslodavca izvan sjedišta poslodavca i izvan mjesta prebivališta. Po mišljenju ovog suda radi se o naknadi koja radniku pripada isključivo za vrijeme rada, jer samo tada radnik ima povećane troškove, za koje podmirenje terenski dodatak služi.

U konkretnom slučaju nije bilo sporno da je tuženik kao poslodavac dužan tužitelju naknaditi nastalu štetu, koju je ovaj pretrpio radeći za tuženika, ali samo stvarnu štetu koju je pretrpio.

Međutim, za istači je kako tužitelj osim pukih navoda kako je sasvim siguran kako bi na istom gradilištu tuženika radio i nadalje, i to do završetka radova, (i u spornom razdoblju), a da se nezgoda nije dogodila, ničim nije dokazao.

Tužitelj nije dokazao da bi u utuženom razdoblju od strane tuženika kao poslodavca, bio raspoređen na poslove elektromontera na isto ili neko drugo radilište tuženika, koje bi bilo izvan sjedišta tvrtke ili izvan mjesta stanovanja tužitelja, s tim u svezi da bi u utuženom razdoblju uz redovitu plaću, ostvarivao uvjete i za isplatu dodataka kao što je terenski dodatak.

Pravo poslodavca je raspoređivati radnike na različita radilišta, sukladno potrebama poslodavca u svakom pojedinom trenutku.

Tužitelj nije dokazao kako bi sa tuženikom imao sklopljen ugovor o radu isključivo za poslove na terenu, niti da bi ugovorom o radu bilo utvrđeno pravo na terenski dodatak i u slučaju da ne radi na terenu, što niti nije moguće.

Uvjerljivi su navodi tužitelja u dijelu kojim navodi da mu je tuženik podmirivao troškove prijevoza kao i troškove vezane za prehranu, stoga da je terenski dodatak

mogao uštedjeti, obzirom da su mu svi drugi troškovi bili podmireni od strane poslodavca, što da mu je bilo od egzistencijalnog značaja za financijsku obiteljsku situaciju.

Ponovno je za istaknuti kako tužitelj u utuženom razdoblju, za vrijeme dok je bio na bolovanju nije radio, pa mu terenski dodatak za to vrijeme ne pripada, jer baš u vrijeme bolovanja tužitelj troškove vezane za rad na terenu nije mogao imati. U stranačkom iskazu tužitelj je izričito naveo da nikakvih troškova vezano za rad, dok je bio na bolovanju nije imao.

Ovaj sud smatra da tužitelj nije na nedvojben način dokazao da bi po redovitom tijeku stvari u utuženom razdoblju radio na terenu.

Samo puki navodi da je uvijek do tada radio na terenu, nisu dostatni dokazi zbog kojih bi tužbeni zahtjev tužitelja bio osnovan.

Slijedom prednjih utvrđenja tužbeni zahtjev tužitelja trebalo je odbiti kao što je odlučeno pod točkom I. izreke presude.

18. Odluka o parničnom trošku temelji se na čl. 154. st. 1. a u svezi s čl. 155. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14) pa se pun. tuženika, a imajući u vidu vrijednost predmeta spora i popisani trošak, valjalo priznati sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 142/12, 103/14, 118/14, 107/15) trošak za sastav odgovora na tužbu 200,00 eura, za pristup na ročišta održana 07. listopada 2024., 20. siječnja 2025., 27. ožujka 2025., 19. siječnja 2026. i 28. svibnja 2026. po 200,00 eura, za ročište održano 15. travnja 2025. i 12. ožujka 2026. po 50,00 eura, za zastupanje na javnom ročištu 100,00 eura, te za sastav podnesaka od 13. studenog 2024., 27. siječnja 2025., 30. listopada 2025. po 200,00 eura, kojem iznosu je valjalo pridodati i iznos od 450,00 eura na ime pripadajućeg PDV-a, tako se pun. tuženika obistinjuje parnični trošak u ukupnom iznosu od 2.250,00 eura.

19. Na dosuđeni iznos parničnog troška tuženiku pristoji pravo i na zakonsku zateznu kamatu, kako je zatražio u smislu odredbe čl. 29. st. 2. ZOO-a, stoga je odlučeno kao pod točkom II. izreke presude.

U Splitu, 18. rujna 2026.

S u d a c

Jerka Kovačić Garac

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove odluke dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana dostave pisanog prijepisa iste. Žalba se podnosi nadležnom Županijskom sudu, putem ovog suda u tri primjerka.

DNA: -pun. tužitelja
-tuženiku
-u spis

Broj zapisa: **9-3088d-57355**

Kontrolni broj: **0c81a-63c49-386c5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.